

Список використаної літератури

1. Мельник Л. В. Застосування інтерактивних технологій у процесі формування пізнавальної активності під час вивчення іноземної мови. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методи навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми* : зб. наук. пр. Київ; Вінниця, 2014. Вип. 38. С. 350–354.

2. Методика викладання іноземних мов у середніх навчальних закладах : підруч./ кол. авт. під керівн. С. Ю. Ніколаєвої. Київ, 2002. 328 с.

L. Melnyk, V. Vereta

APPLICATION OF DIFFERENT FORMS OF GAMES AT THE ENGLISH LESSONS

In the theses, the authors investigate the use of game in classes in English. The theses present the characteristic features of the business game, its goals, structure, advantages and disadvantages of the use of the business game, the principles of the use of the business game, give description of game teaching methods.

Keywords: business game, English-language professionally oriented competence, dialogue speech, and professional skills of the teacher of English.

УДК 378(477):316.4.063.3(4)

Мойсєнко Р. М.

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ДО ПЕДАГОГІЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ З УЧНЯМИ

У тезах порушується проблема особливостей особистісно орієнтованого підходу навчання у системі університетської освіти. На основі аналізу наукової літератури визначено підходи до особистісно орієнтованого навчання.

Ключові слова: особистісноорієнтоване навчання; суб"єкт-суб"єктна взаємодія; принцип педагогічної взаємодії, співпраці та співтворчості в початковому процесі; вихідні положення принципу педагогічної взаємодії, співпраці та співтворчості.

Серед завдань нової освітньої філософії визначено спрямування навчально-виховного процесу на формування духовного світу особистості, утвердження загальнолюдських цінностей, розкриття потенційних можливостей та здібностей учнів. У Національній стратегії розвитку освіти в Україні на 2012–2021 роки зазначено, що головним пріоритетним напрямком роботи вчителя з учнями стає особистісно-орієнтований підхід, який забезпечує найсприятливіші умови для розвитку й самореалізації особистості, що передбачає наявність педагогічної взаємодії, суб'єкт-суб'єктних відносин, діалогічного спілкування [1].

Концепція «Нова українська школа» передбачає стимулювання особистого і професійного зростання педагога, підготовку майбутніх учителів до педагогічної взаємодії з учнями. Метою Концепції є забезпечення проведення докорінної та системної реформи загальної середньої освіти за такими напрямками: запровадження нового принципу педагогіки партнерства, що ґрунтується на співпраці учня, вчителя і батьків; запровадження принципу дитиноцентризму (орієнтація на потреби учня); удосконалення процесу виховання.

Проблема особистісно орієнтованого навчання розглядається науковцями в галузі педагогіки та психології. Передумови становлення особистісно орієнтованого підходу розроблялись у дослідженнях А. Алексюка, Г. Балла, І. Зязюна, В. Козакова, Л. Кондрашової, Г. Костюка, С. Максименка, Н. Ничкало та ін.

Метою особистісно-орієнтованої освіти, зазначає С. Подмазін, є не формування і навіть не виховання, а перебування, підтримка, розвиток людини в людині, розвиток у ній механізмів самореалізації, саморозвитку, адаптації, саморегуляції, самозахисту, самовиховання та інших, необхідних для становлення самобутнього особистісного образу й діалогічного, безпечного способу взаємодії з людьми, природою, культурою, цивілізацією» [2].

Особистісно орієнтований підхід до організації методичної підготовки зумовлений тим, зазначає О. Павленко, що в умовах глобальних перетворень в економічній, соціальній, правовій та інших сферах світового суспільства намітився різкий поворот від технократичної до людиноцентричної системи вищої освіти, побудованої на гуманістичних принципах, пов'язаних з навчанням, вихованням і розвитком цілісної особистості. Що гармонічнішим буде загальнокультурний, соціально-моральний, професійний розвиток особистості, то більш вільною та творчою стане особистість [3].

За Л. Кондрашовою, особистісно орієнтований підхід у взаємодії викладача й студентів стимулює різноманітні прояви культури, професійної інформації та навчальних ролей, коли цінності, дії, вчинки інших людей можуть стати «значенням для мене». Під час такої взаємодії виникають особистісно-сміслові відносини, що забезпечують рух від діяльнісної свідомості та індивідуальної свідомості до професійної поведінки особистості [4].

Під взаємодією у психології зазвичай розуміється не тільки вплив людини одна на одну, але й безпосередня організація їхніх спільних дій, що дає групі можливість реалізувати спільну для її

членів діяльність. Аналіз наукових підходів до категорії «взаємодія» свідчить, що категорії «взаємодія», «діяльність», «спільна діяльність» перебувають у нерозривному взаємному зв'язку. Визначальною особливістю спільної діяльності є продуктивна взаємодія, а вона, у свою чергу, проявляється в суб'єкт-суб'єктній взаємодії.

Г. Андреєва, В. М'ясищев розглядають суб'єкт-суб'єктну взаємодію як комунікацію, що включає обмін інформацією (спілкування у вузькому значенні), взаємодію як обмін діями (взаємодію у вузькому розумінні) і сприйняття людиною одна одної. Взаємодія між викладачем вищого навчального закладу й студентами (майбутніми фахівцями) є особливим типом відносин, де присутні взаємне спілкування і спільна діяльність, тобто взаємовідносини (взаємне спілкування) та взаємодія – взаємодоповнювані явища, які виступають причиною і наслідком цілісного процесу діяльності. Між ними існують певні зв'язки: спілкування є й атрибутом спільної діяльності, і самостійною цінністю.

Суб'єкт-суб'єктна взаємодія викладачів і студентів у педагогічному процесі представляє собою інтегративну структуру, яка ґрунтується на основі сумісної діяльності суб'єктів цього процесу, де кожна зі сторін виконує свої функції: викладач допомагає студентам на шляху їхнього професійного становлення та розвитку, спрямовує майбутніх фахівців до вироблення у них особистісної професійної позиції, сприяє визначенню індивідуального стилю навчальної взаємодії; студенти, у свою чергу, засвоюють та інтеріоризують знання, уміння й навички.

При такому підході створюються сприятливі умови для розгортання суб'єкт-суб'єктної взаємодії в системі відносин «викладач – студент», «викладач – група», «студент – студент», «студент – група», «група – група» й таке ін. Отже, суб'єктно-суб'єктна взаємодія в навчальному процесі в системі університетської освіти стає траєкторією потенційного саморозвитку студента як суб'єкта педагогічної взаємодії, простором набуття і творчого використання ним досвіду діяльності, трансформації і збагачення його особистості тощо. За такого підходу й викладач утверджує себе як суб'єкт, якого характеризує творчий підхід до професійної діяльності, організації процесу навчання в системі університетської освіти.

Таким чином, можемо зазначити, що однією з особливостей застосування особистісно орієнтованого підходу у системі університетської освіти є суб'єкт-суб'єктна взаємодія учасників навчального процесу.

Поняття «взаємодія» містить у собі єдність педагогічних впливів і власну активність студентів, що проявляється в певних уявленнях або опосередкованому впливі на викладача та самого себе (самовиховання). Взаємна активність викладача й студентів у педагогічній науці визначається поняттями «педагогічна взаємодія», «педагогічна співпраця», «педагогічне партнерство», «педагогічна співтворчість». У свою чергу, з урахуванням сучасних вимог до освітнього процесу педагогічна взаємодія, співпраця та співтворчість викладача і студентів мають будуватися на основі суб'єкт-суб'єктних відносин.

Так, Л. Кондрашова [4], Т. Осипова Т. [5] вважають, що основними принципами суб'єкт-суб'єктної педагогічної парадигми є співпраця, співтворчість викладача й студентів, забезпечення самореалізації педагогів і студентів як партнерів у творчому процесі.

На думку Л. Кондрашової, «побудова вузівського процесу на основі дидактичної взаємодії, співпраці, співтворчості, у системі відносин —викладач – студенти», дає змогу формувати в майбутніх спеціалістів уміння контактувати з людьми, розуміти внутрішню психологічну позицію особистості, будувати та корегувати взаємовідносини в діяльності, керувати власним психічним та емоційним станом, настроєм інших учасників навчальної роботи» [4].

До вихідних положень принципу педагогічної взаємодії відносяться: 1) гуманістична спрямованість спільної діяльності викладача й студентів, у центрі цієї діяльності перебуває особистість студента як головна загальнолюдська цінність; 2) паритетність усіх суб'єктів навчального процесу; 3) навчання без примусу; 4) вільний вибір змісту, видів завдань, способів і видів діяльності для досягнення поставленої мети, прийняття на себе відповідальності; 5) постановка викладачем важкої цілі перед студентами; 6) спільну творчу діяльність викладача і студентів; 7) забезпечення психологічного комфорту на заняттях; 8) оволодіння навичками самоаналізу» [3].

Таким чином, головними ознаками педагогічної взаємодії на суб'єкт-суб'єктному рівні є особистісна орієнтація співрозмовників, рівноправність психологічних позицій співрозмовників (не допускається домінування викладача в спілкуванні, викладач має визнавати право студента на власну думку, погляди), нестандартні прийоми спілкування.

Список використаної літератури

1. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на 2012–2021 роки. URL: zakon.rada.gov.ua/go/344/2013. (дата звернення: 17.02.2018).
2. Подмазин С. И. Личностно-ориентированное образование: социально-философское исследование. Запорожье, 2000. 250 с.
3. Павленко О. О. Теоретико-методологічні засади формування методичної культури викладача економіки в системі університетської освіти : дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.04. Черкаси, 2016. 551 с.

4. Кондрашова Л. В. Процесс обучения в высшей школе: учеб. пособие. Кривой Рог, 2000. 170 с.
5. Осипова Т. Ю. Проективна модель формування професійної орієнтованої особистості майбутнього вчителя у студентському колективі. *Творча особистість учителя: проблеми теорії і практики* : зб. наук. пр. Київ, 2002. Вип. 8. С. 38–43.

R. Moiseienko

PREPARING THE FUTURE TEACHER TO PEDAGOGICAL INTERACTION WITH PUPILS

The article raises the problem of peculiarities of personally oriented approach of teaching in the system of university education. On the basis of the analysis of scientific literature, approaches to personally oriented education have been defined.

Keywords: personally oriented education; subject-subject interaction; the principle of pedagogical interaction, cooperation and co-creation in the educational process.

УДК 378.011.3-051:373.3]:005.963.1:159.955.4 (043.2)

Ніконенко Т. В.

ФОРМУВАННЯ ЗДАТНОСТІ МАГІСТРІВ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ ЗДІЙСНЮВАТИ РЕФЛЕКСИВНУ ДІЯЛЬНІСТЬ

У тезах розглядається педагогічна рефлексія як мета-діяльність, яка є необхідним компонентом професійного становлення магістра початкової освіти, оскільки безпосередньо впливає на формування його продуктивних й інноваційних якостей нового педагогічного мислення; забезпечує усвідомлене ставлення до здійснюваної діяльності; підвищує рівень педагогічної майстерності, що проявляється в здатності суб'єкта до професійного самовдосконалення й творчого зростання.

Ключові слова: рефлексія, педагогічна рефлексія, рефлексивна діяльність, мета-технологія, магістр початкової освіти.

Рефлексивна діяльність є невід'ємною властивістю практичного мислення педагога, що виявляється в застосуванні теоретичних знань до конкретних ситуацій. Без рефлексивного відпрацювання професійні предметні знання, з яких складаються цілісні смислові концепти, є немовби «розсипаними» в свідомості, що не дозволяє стати їм безпосереднім керівництвом до дії. Тобто, постійне рефлексивне переосмислення набутої теоретичної бази з позицій щоденного вирішення практичних педагогічних завдань дозволяє вчителю стати компетентним у своїй справі [1, с. 295].

Поняття «рефлексія» (від лат. «reflexio» – повернення назад) у різних аспектах розглядали філософи (В. Бажанов, І. Ладенко, В. Лекторський, А. Огурцов, Е. Юдін та ін.), психологи (М. Боришевський, А. Зак, А. Карпов, С. Максименко, М. Холодна та ін.), акмеологи (О. Анісімов, А. Деркач, О. Поліщук, І. Семенов та ін.) та педагоги (І. Бех, Ю. Колюткін, М. Марусинець, В. Сластьонін, А. Хуторської та ін.). У педагогічних дослідженнях феномен «рефлексія» є об'єктом активної уваги вчених як механізм усвідомлення педагогічної діяльності; засіб посилення педагогічного впливу на виховання; ресурс оволодіння побудови педагогічної теорії, педагогічною майстерністю.

Джерелом новацій і розвитку, основою для перебудови особистості педагога, її індивідуальної свідомості В. Краєвський вважає рефлексію, яка забезпечує здатність до перетворювальної діяльності, самостійного подолання труднощів, само актуалізації; створювати довгострокові програми життєдіяльності та професійного зростання [2]. Ураховуючи індивідуальність рефлексії, О. Дубасенюк пов'язує її з орієнтацією педагога на саморозвиток. Тому в навчально-професійній діяльності необхідно створювати такі ситуації, які б актуалізували рефлексивну позицію майбутнього педагога, формували його позитивне само-сприйняття, стимулювали процеси самоствердження [3, с. 24].

Розглядаючи різні аспекти формування педагогічної рефлексії та вважаючи її мета-діяльністю майбутніх учителів початкової школи, М. Марусинець зазначає, що це інтегральне особистісне утворення, яке визначається сукупністю здібностей, способів та стратегій, що забезпечують подолання професійних проблем у процесі розв'язання професійно-педагогічних завдань через усвідомлення, осмислення і переосмислення, висунення інновацій щодо їх розв'язання, які є адекватними природі педагогічної діяльності і такими, що склалися в результаті внутрішньої активності її суб'єкта [4]. Одним із провідних чинників розвитку здатності педагога до рефлексії є створення відповідного рефлексивного середовища, під яким О. Сущенко розуміє комплекс умов для тривалої взаємодії суб'єктів та набору її специфічних форм, де можлива самореалізація особистості. Цілком очевидно, що об'єктивно задане рефлексивне середовище за допомогою створення проблемних ситуацій є внутрішнім рефлексивним механізмом творчості кожного педагога [1].

Отже, педагогічна рефлексія як мета-діяльність є необхідним компонентом професійного становлення фахівця, оскільки безпосередньо впливає на формування його продуктивних й

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**Інтернаціоналізація вищої освіти України
в умовах полікультурного світового простору:
стан, проблеми, перспективи**

**МАТЕРІАЛИ П МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІИ
(Маріуполь, 18-19 квітня 2018 року)**

**МАРІУПОЛЬ
МДУ
2018**

УДК 378.014.53(477)

ББК 74.48.я43

I-73

Відповідальні редактори: д.ф-м.н., проф. **М. Стріха**; чл.-кор. НАПН України, д.пед.н., проф. **О. Топузов**; чл.-кор. НАПН України, д.політ.н., проф. **К. Балабанов**

Члени редколегії: проф. **Х. Бакірдіс**; акад. НАН України, чл.-кор. НАПН України, д.соціол.н., проф. **В. Бакіров**; д.філол.н., проф. **О. Бондарева**; д.е.н., проф. **О. Булатова**; проф. **К. Іллюмінаті Поркарі**; проф. **В. Карайоргіс**; д.політ.н., проф. **С. Корнеа**; **О. Кочурін**; д.філос.н., с.н.с. **С. Курбатов**; акад. НАПН України, д.е.н., проф. **А. Мазаракі**; **Н. Оксенчук**; д.політ.н., проф. **І. Оніщенко**; д.філол.н., проф. **О. Павленко**; чл.-кор. НАПН України, д.філос.н., проф. **П. Саух**; к.ю.н. **М. Семенишин**; к.політ.н., проф. **М. Трофименко**; д.соціол.н., проф. **С. Щудло**.

Рекомендовано до друку Вченою радою
Маріупольського державного університету
(протокол №9 від 28.03.2018)

УДК 378.014.53(477)

ББК 74.48.я43

I-73

Інтернаціоналізація вищої освіти України в умовах полікультурного світового простору: стан, проблеми, перспективи : матер. II міжнар. наук.-практ. конф., м. Маріуполь, 18-19 квітня 2018 р. – Маріуполь : МДУ, 2018. – 646 с.

Збірник містить тези доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції «Інтернаціоналізація вищої освіти України в умовах полікультурного світового простору: стан, проблеми, перспективи», які різнобічно висвітлюють питання інтернаціоналізації вищої освіти; розглядаються фактори, що впливають на створення нових можливостей і підвищення доступності вищої освіти та забезпечення її якості; окремо приділено увагу проблемам нормативно-правового забезпечення розвитку міжнародного співробітництва в сфері вищої освіти України, академічній мобільності, розвитку лідерського потенціалу університетів і конкурентоспроможності сучасних вишів в умовах глобалізації; розглядаються проблеми підготовки вчителя Нової української школи. Видання адресоване науковцям, викладачам, здобувачам вищої освіти.

Кадченко Л. П. ФАКТОРИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОСОБИСТІСНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У НЕМОВНОМУ ВИЩОМУ ПЕДАГОГІЧНОМУ ЗАКЛАДІ.....	376
Кажан Ю. М. ОНЛАЙН-КУРС ЯК ІНТЕГРАЛЬНА ЧАСТИНА НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ З ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ (ОПИС ДОСВІДУ).....	377
Качан О. А., Пристинський В. М. «СПОРТ ЗАРАДИ РОЗВИТКУ» – АКТУАЛЬНА КОНЦЕПЦІЯ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ.....	379
Коновал О. А., Туркот Т. І., Соломенко А. О. РОЗВИТОК КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ ВЧИТЕЛЯ ЯК АКТУАЛЬНА ПРОБЛЕМА НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ.....	380
Лісниченко А. П. ЦІЛЕПОКЛАДАННЯ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ ЯК СПОСІБ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛЯ НОВОГО ПОКОЛІННЯ.....	383
Маслова Г. М. ПРИНЦИПИ ФОРМУВАННЯ ЛІНГВІСТИЧНОЇ ТА КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ШКОЛЯРІВ В УМОВАХ КОНЦЕПЦІЇ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ...	384
Мельник Л. В., Верета В. А. ЗАСТОСУВАННЯ ІГРОВИХ ФОРМ РОБОТИ НА ЗАНЯТТЯХ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	386
Мойсеєнко Р. М. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ДО ПЕДАГОГІЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ З УЧНЯМИ.....	387
Ніконенко Т. В. ФОРМУВАННЯ ЗДАТНОСТІ МАГІСТРІВ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ ЗДІЙСНЮВАТИ РЕФЛЕКСИВНУ ДІЯЛЬНІСТЬ.....	389
Петрова А. І., Подзигун О. А., Клос Н. С. ЗАСТОСУВАННЯ ПРОБЛЕМНИХ СИТУАЦІЙ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ.....	391
Рибалко Л. С. З ДОСВІДУ ВИКЛАДАННЯ ПЕДАГОГІКИ ДЛЯ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ.....	393
Романець Л. М., Романюк І. М. СТВОРЕННЯ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОЇ БАЗИ ШКІЛЬНИХ КУРСІВ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ ІСТОРІЇ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ.....	395
Селищева І. А. ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ ІСТОРІЇ У СВІТЛІ КОНЦЕПЦІЇ «НОВА УКРАЇНСЬКА ШКОЛА»	397
Слижук О. А. ПІДГОТОВКА ВЧИТЕЛІВ-СЛОВЕСНИКІВ ДО ВИКЛАДАННЯ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ ДЛЯ ДІТЕЙ.....	399
Терещенко С. І. РЕФОРМУВАННЯ УЧБОВИХ ЗАКЛАДІВ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНОЇ ОСВІТИ В МІСТІ МАРУПОЛІ.....	401
Трубавіна І. М., Васильєва С. О. ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ВИМОГ ДО ПІДГОТОВКИ УКРАЇНСЬКОГО ВЧИТЕЛЯ (ДРУГА ПОЛОВИНА 60 РР. – 1991 Р.) ТА В НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ.....	403
Удовиченко Н. К. ПОЗИТИВНИЙ АНАЛІЗ ПОМИЛОК В УМОВАХ ГІБРИДНОГО НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ.....	405
Хаджинова І. В. КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ДО НАВЧАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЯК ЗАСІБ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ.....	407
Яшкова М. О. МОЖЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНОЇ МЕРЕЖІ INSTAGRAM ЯК РЕСУРСА ВЕБ 2.0. В ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ З НІМЕЦЬКОЇ МОВИ.....	408

СЕКЦІЯ VII

ПОЛІКУЛЬТУРНА ОСВІТА В УМОВАХ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ

Артюмова Є. О. САМОРЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ВІРТУАЛЬНОЇ МОВНОЇ ОСОБИСТОСТІ.....	411
Вайцман М. НОВЕ БАЧЕННЯ УРОКІВ ГОЛОКОСТУ.....	412
Восвутко Н. Ю. АНАЛІЗ ЗМІСТУ НАВЧАЛЬНИХ ПРОГРАМ ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ ГЕНДЕРНОЇ АСИМЕТРІЇ У ПОЛІКУЛЬТУРНОМУ ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ РЕСПУБЛІКИ КІПР.....	413
Гапєєва І. В. КУЛЬТУРНА ІДЕНТИЧНІСТЬ ТА МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ В ПЕРЕКЛАДІ.....	414
Грива Е., Пападопулос І. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ГРЕЦІЇ ДО РОЗВИТКУ ВМІНЬ ТА СТРАТЕГІЙ ВИКЛАДАННЯ В ПОЛІКУЛЬТУРНИХ КЛАСАХ....	416
Єжевський М. КОРРЕЛЯЦІЯ МІЖ НАУКОВИМИ ТА РЕЛІГІЙНИМИ КОГНІЦІЯМИ.....	418